

N:o 287.

Af Herr O. Hedengren: Angående ändring af 8 Kap. 2 § Kyrkolagen.

Oaktadt det synes böra vara föräldrars och målsmäns oafvisliga rättighet, icke allenast i och för sig sjelf, utan äfven såsom en följd af Kongl. Maj:ts nådiga Förordning den 20 September 1859 om sockenbandets upphäfvande i afseende på Sakramentens utdelande, att låta bereda sina barn till deras första nattvardsgång och konfirmera dem af den ordets tjenare, för hvilken de hysa förtroende, så visar det sig tyvärr i verkligheten att detta ofta förmenas dem genom ofördragsamme kyrkoherdars vägran att lemna för ändamålet erforderliga betyg, hvarigenom personer, hvilka sökt annan prests biträde, tvungits att för det viktiga ändamålets vinnande låta skriva sina barn i de församlingar, der de prester äro boende, åt hvilka de önska att för sagda ändamål anförtro barnen.

Då det icke kan anses vara med billighet öfverensstämmande, att, sedan de medlemmar af församlingarne, hvilka äro konfirmerade, blifvit genom ofvannämnda Kongl. Förordning befriade från det ofta hårdt tryckande sockenbandet, deras barn fortfarande deraf skola betungas, får jag härmed vördsamt föreslå, att Riksdagen måtte för sin del besluta en sådan förändring af eller tillägg till Kyrkolagens 8 kapitel 2 §:

- a) att det hädanefter måtte tillåtas föräldrar och målsmän att för sina barns nattvardsundervisning och konfirmation vända sig till den prest, för hvilken de hysa förtroende; samt
- b) att kyrkoherdarne eller de prester, hvilka innehafva pastoralvården inom de församlingar, der barn äro skrifna, för hvilkas nattvardsundervisning och konfirmation annan prest anlitas, måtte förklaras skyldige, dels att lemna för ändamålet erforderliga betyg, dels att, sedan detta ändamål vunnits, derom göra anteckning i kyrkoböckerna.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 Januari 1868.

O. Hedengren.